

Titel: Kapitel II.

Citation: "Kapitel II.", i *1880/1881: Lovforslag*. Onlineudgave fra Lovforarbejder:
<https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r08-shoot-chptrd1e3017.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: 1880/1881: Lovforslag

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel II.

Om Sagførernes Rettigheder og Pligter.

§ 124.

Sagførerne ere paa den Maade og med de Begrænsninger, som i Rettergangsloven bestemmes, eneberettigede til at udføre Retssager for Andre.

§ 125.

Ingen Sagfører er, bortset fra de Tilfælde, hvor han hertil kan beordres, pligtig at paatage sig Udførelsen af en Retssag.

§ 126.

Sagførerne ere pligtige med Flid og Troskab at udføre de dem betroede Sager samt at afholde sig fra Alt, hvorved de kunne staa deres Mandant. Brud paa deres Pligter i denne Henseende anses og straffes som Brud paa Embedspligter.

§ 127.

Ligesom ingen Sagfører maa paatage sig Udførelsen af vitterlig vrang og uretfærdige Sager, saaledes maa han heller i Udførelsen af de ham betroede Sager betjene sig af noget ham vitterlig usandt Foregivende eller nogen ham vitterlig Fortielse eller Benægtelse af Sandheden, være sig med Hensyn til Sagens Sammenhæng eller andre Forhold eller Omstændigheder, som komme i Betragtning ved Sagens Behandling.

§ 128.

Sagførerne ere pligtige at fremme de dem betroede Sager med den Hurtighed, som Tilfældets Beskaffenhed tillader. De maa som en følge heraf ikke forhale Sagerne ved unødige Udsettelse, grundløse

Formalitetssindsigelser eller andre Udflugter.

§ 129.

Sagførerne ere Pligtige at vise Retten Lydighed og Agtelse. Ligesom derfor ussm- mclig Tale eller Skrivemaade af Sagsrere belægges med Høiere Straf end et lige Forhold udvist af Andre, saaledes skal enhver Undladelse af at efterkomme Paalæg. som Retten lov- ligen giver en Sagfører, anses og straffes som Brud paa Embedspligter.

§ 130.

Hvad enten Overenskomst om Vederlag er sluttet iforveien eller ikke, maa ingen Sag« fører kræve hoiere Betaling, end der skjønnes billigt, for den Bistand og Tjeneste, han i saa» dan Egenstab yder, være sig i Udførelsen af Retssager eller ved meddelelsen af Raad og Veiledning i andre juridiske Anliggender.

Forsvrigt er det ikke forbudt at betinge sig Høiere Betaling for det Tilfælde, at Sa- gen vindes, end for det Tilfælde, at den i det Hele eller for en Del tabes, ligesaa lidt som det er forbudt at betinge sig en vis Andel i Sagens Gjenstand, naar dog det Vederlag, som saaledes tilflyder Sagføreren, ikke i det Hele fljsnnes at være ubilligt.

§ 131.

Overtrædelse af de Sagførerne ifølge denne Lov paahvilende Pligter kan ikke uno- ssyldes med, at Mandanten har forlangt eller indvilget i det Foretagne eller Undladte.

§ 132.

Straffelovens 13de Kapitel om Forbrydelser i Embedsforhold er anvendeligt paa Sag' førere, forsaavidt som de enten overtræde de i nærværende Lov givne Forflrifter etler iøvrigt forse sig i deres Virksomhed som Sagførere.

De i Rettergangslovene hjemlede Rettergangsboder kunne paalægges Sagførere i alle Tilfælde, hvor det stedfundne lovstridige Forhold maa tilregnes dem.

§ 133.

Naar den Straf, som skal paalægges en Sagfører. ikke er Høiere end Boder, og ingen særlig Bevisførelse udfordres for at oplyse det strafbare Forhold, kan Straffen paalægges under den Sag, med Hensyn til hvilken Forseelsen er begaaet, enten ved en særskilt Kjendelse eller ved den endelige Dom.